

gjorde, og endnu mindre ved Udtrykket Kynisme, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) brugte. Jeg tror imidlertid, at jeg vilde faa en meget lang Diskussion med det ærede Medlem om, hvorledes Begrebet Kynisme skal defineres, hvis jeg overhovedet indlod mig paa denne Karakteristik af mine Udtalelser, men jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem ser dem paa Tryk, vil han ikke opretholde dette Udtryk. I mine Udtalelser om dette Spørgsmaal laa der selvfølgelig — det er mit Svar til det ærede Medlems Bemærkning i Realiteten — intet om, at den enkelte Borger eller de enkelte Menighedsraad er Hyklere, men kun dette, at en Ordning, hvorefter Statskirken eller Lovgivningsmagten holdt paa den valgfrie Form for Ægteforening, skønt hverken Statskirken eller Lovgivningsmagten kan være uvidende om, at store Dele af Befolkningen staar ganske ligegyldige eller direkte imod Kirken, at en saadan Ordning er hyklerisk. Medens man ikke kan forlange, at den enkelte Borger eller det enkelte Menighedsraad skal kunne se, at det er Hykleri — der er for Resten mange, der ser det —, burde man kunne vente, at Statskirken og Lovgivningsmagten kunde se det og kun vilde arbejde paa, at den Ordning, som samtidig tjener Ærligheden og det religiøse Samfunds sande Gavn, blev gældende i Stedet for en Ordning, der hviler til Dels paa Tradition og gammel Skik og tilmed begunstiger Hykleriet.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds tog mig det ilde op, at jeg har beklaget mig over og paatalt, at han betragtede Antallet af danske Menighedsraad som kun værende 1181. Som det ærede Medlem udtrykte sig, da han første Gang havde Ordet, idet han som Argument mod den borgerlige Ægteforening siger: „Dertil kommer saa, at 917 af 1181 danske Menighedsraad har erklæret sig enstemmigt for Gennemførelsen af en valgfri Ordning her i Landet“, maa en Tilhører i al Almindelighed faa det Indtryk, at der er 1181 danske Menighedsraad, og af dem har 917 udtalt sig saaledes. Jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at selv det ærede 2det tingvalgte Medlem har haft denne Opfattelse, fordi dette ærede Medlem utvivl-

somt sagde, at 917, altsaa et meget stort Flertal af Menighedsraadene, havde udtalt sig saaledes. Hvis det ærede 3die Medlem for 6te Kreds havde sagt det samme forleden Dag og blot gjort en Tilføjelse om, at de 917 kun var Halvdelen og de 1181 kun lidt over Halvdelen af de Menighedsraad, der findes her i Landet, vilde jeg aldrig have sagt et Ord dertil, for saa vilde hans Argument ingen Betydning have haft.

Man har gjort mig opmærksom paa, at jeg under min indledende Tale har udtalt mig, som om § 110 tillod at faa Skilsmisse for Hor flere Aar efter, at man har tilgivet Ægtefællen Forseelsen. Hvis jeg har udtalt dette, er det en fuldstændig Uagtksomhed. § 110 kræver udtrykkelig, at Sagen skal anlægges 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende om Handlingen, og det, som jeg fandt var Udtryk for en besynderlig Moral, var, at man kunde forlange Skilsmissen flere Maaneder efter, at man faktisk havde tilgivet den begaaede Forseelse.

Jeg glemte før under min Tale et lille Forhold, som jeg maaske maa have Lov til at omtale med to Ord. Baade Ordføreren for Venstre og for det konservative Folkeparti fandt, at Berettigelsen af deres Kritik af Bestemmelsen om Overøvrighedens Indblanding i Forældremyndigheden støttedes ved, at Norge var gaaet mod den Ordning, der her anbefales. Det er ikke rigtigt, eller rettere, det er en skæv Fremstilling af, hvordan Stillingen er i Norge. Jeg har ikke studeret disse Forhold nøjere, men jeg var til Stede forleden i Studenterforeningen, hvor Spørgsmaalet drøftedes, og hvor Professor Bentzon, hvis Indsigt i dette Emne er hævet over enhver Kritik, hævdede, at Argumentet fra Norge aldeles ikke kunde benyttes, som det blev benyttet her, fordi Norges Lovgivning paa dette Omraade i mange Aar har været en ganske anden end vor og ikke har hvilet paa Mandens Husbondsret, som man der forlængst har afskaffet, jeg har, som sagt, ikke selv sat mig nærmere ind i Spørgsmaalet, men jeg vil dog henstille til de ærede Ordførere, som bruger dette Argument mod Lovforslaget, først at faa lidt grundigere Besked om Spørgsmaalet hos Professor Bentzon.